

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 11 Martie st. v.

Diarele maghiare, între care „Nemzet” chiar în două rânduri, iau cu oarecare iritațiune nervoasă notiță despre cele duse în coloanele „Tribunei” asupra sărbării dela 3/15 Martie și ne fac îndeosebi imputarea, că îi dăm acestei zile o însemnătate, pe care ea n'o are.

Lăsăm cesiuni nediscutate.

Noi scim, că la 3/15 Martie 1848 s'a pornit o mișcare, prin care maslele s'au impus, o mișcare, care a dus la revoluțiune, la detronarea Dinastiei, la războiul civil, la intervențiunea străină și în cele din urmă la Világos.

Concetățenii nostri maghiari ne spun însă, că ei nu serbează la 3/15 Martie decât abolirea aședămintelor feudale și proclamarea principiilor de libertate, de egalitate și fraternitate.

Prea bine! — Dar' atunci nu înțelegem, de ce se vorbește cu ocaziunea acestor sărbări de luptele dela 1848? de ce se preamăresc eroii și martirii acelei revoluțiuni? de ce i-se cântă himnuri lui Ludovic Kossuth, care nu vrea să se întoarcă în patria lui, deși astăzi sunt abolite aședămintele feudale? de ce se cântă:

„Kossuth Lajos azt izente,
Elfogyott a regementje;
Ha még egyszer azt izeni,
Mindnyájunknak el kell menni!”

Această strofă pusă în versuri poporane românești de sigur, că nu abolirea feudalismului, nici proclamarea principiilor de libertate, egalitate și fraternitate ne-o reamintesc, ci revoluțiunea, personificată în capul ei, care nu vrea să se întoarcă în țeară, cu toate, că s'a încheiat pacea între „națiune” și Tron.

Noi condamnăm sărbările de felul celei dela 3/15 Martie, pentru-că ele reamintesc disensiunile din trecut și provoacă un adânc resentiment în țeară. Dacă Maghiarii serbează ziua de 3/15 Martie, se produce în Români dispozițiunea de a serba ziua de 3/15 Maiu, fie chiar și prin ascuns, ceea-ce e mai rău decât dacă o serbează în vederea tuturor. Dacă Maghiarii cântă „Kossuth Lajos azt izente”,

Românilor le vine să cânte și ei — cel puțin „Gott erhalte, Gott beschütze!” — ceea-ce îi supără pe concetățenii nostri maghiari.

Eată motivul, pentru care condamnăm sgomotul, pe care îl fac Maghiarii la 3/15 Martie.

Lor, cari se pretind elementul conducător în viața publică a patriei noastre, mai presus de toate lor li se cuvine să evite tot ceea-ce poate să producă resentiment, pentru-ca să nu ne creeze nouă o pozițiune prea de tot grea față cu conaționalii nostri, care sînt și ei oameni cu sânge cald în vinele lor.

Dacă la 3/15 Martie Maghiarii vorbesc de revoluțiune, de eroii lor, de martirii lor, de marele lor exilat, dacă un diar din Arad, „Aradi Közlöny”, ne spune, că se apropie timpul, când totul are să fie maghiar în țeara aceasta, atunci noi nu putem să tăcem, nu putem să ne dăm aierul de a nu fi audiat nimic, ci trebuie să exprimăm sentimentele, pe care le produc între Români toate aceste manifestațiuni ale concetățenilor nostri maghiari.

Vine acum diarul aradan și ne spune, că n'a înțeles lucrul așa, cum îl înțelegem noi. „Da, — ne dice el, — am accentuat, că se apropie momentul, în care țeara va fi maghiară. Maghiară în înțelesul, că secretul subsistenței ori-și-cărui stat locuit de deosebite naționalități consistă în activarea deplinei egemonii a rasei domniitoare.”

Cu atât numai nu i-am mângăiat pe Români. Căci vorba cea mare e tocmai: „până unde trebuie să meargă egemonia, pentru-ca Maghiarii să o iee drept una deplină.”

Astfel prin manifestări provocatoare și prin enunțaițiuni nehibzuite Maghiarii alarmează lumea, și apoi tot noi sîntem de vină, dacă le spunem, că rău fac, că împing maslele poporului român în brațele acelora, de care vor să le înstrăineze, și că trebuie și noi să mergem cu maslele, dacă nu voim să rămânem isoლაți.

Revistă politică.

Sibiu, 11 Martie st. v.

Spre modificarea unor dispozițiuni ale legii de apărare se va prezenta amendor parlamentale ale monarchiei încă în decursul acestei perioade un proiect de lege. Precum se aude acel proiect va modifica acea dispozițiune a actualei legi de apărare, în urma căreia obligămintul militar se începe cu 1 Ianuarie al celui an, în care respectivul tinăr a trecut de 20 de ani, și va dispune, ca obligămintul militar să se înceapă cu 1 Ianuarie al celui an, când respectivul a trecut de 21 de ani. Experiența ce a avut-o cu prilegiul recrutării din anul acesta a îndemnat pe guvern de a amâna cu un an obligămintul militar.

În ședința deputațiunii regnicolare croate dela 20 Martie și-a prezentat comisiunea delegată (Dr. Sram, Dr. Gyurgyevics și referentul Miscatovici) raportul. Subcomitetul a raportat, că nunțiul corespunde întru toate hotărîrilor ce s'au luat mai nainte în deputațiunea regnicolară. După aceste deputațiunea a intrat numai decât în desbaterea specială, aducând hotărîri unanime în cele mai multe cesiuni principale.

Obligațiunile principelui Alexandru contra protocolului formulat la Constantinopol în privința convenției turco-bulgare la început făcuseră lumea diplomatică să creadă, că cabinetul englez voiesce să apuce din nou calea urmată în conferență de predecesorul său; cabinetul englez însă a declarat, că voiesce să iee și să spriginească în mod leal demersurile la Sofia pentru înlăturarea pedecii. Cu toate aceste, idea cumcă principele Alexandru trebuie să fie încuragiat în opozițiunea sa din vre-o parte oarecare, cu o deosebită influență asupra lui, are încă mulți aderenți. În decursul negocierilor cu Poarta, ce-i drept, s'a sulevat din mai multe părți cesiunea de a asigura principelui Bulgariei pentru toată viața puterile lui ca guvernator general al Rumeliei. Propunerea n'a fost însă primită decâtă toate puterile și anume mai multă rezistență a întâmpinat la Constantinopol, astfel că a trebuit să se revină la arangiammentul turco-bulgar dela 2 Februarie cu perioadele sale de 5 ani, punându-se, conform dorinței Rusiei, în acord cu tractatul de Berlin. În fasa cea mai nouă, străduințele puterilor par a fi îndreptate exclusiv spre

Sofia, fiind îndemnat guvernul bulgar să renunțe la obiecțiunea sa contra protocolului conferenței, pentru-ca astfel să se poată semna protocolul cât mai curând.

„National Zeitung” pretinde, că plecarea ministrului Tzanow din Constantinopol a urmat după neînțelegeri iscate între acesta și Caravelow, și prin urmare nu are nici o legătură cu negocierile asupra arangiammentului turco-bulgar.

Oficioasele „Politische Nachrichten” și „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” denunță din nou întinderea șovinismului în Francia. — În cursul unei desbateri asupra loterielor, ministrul de finanțe german declară, că guvernul tot crede în reușita proiectului său de monopol asupra spirituoaselor. Ministrul adaugă, vorbind de creditul de o sută de milioane pentru încurajarea germanismului în provinciile orientale, că altfel ar fi fost nevoie să se întrebuițeze ferul.

Măsura guvernatorului militar al Madridului, a generalului Pavia, prin care se interzice generalului Lopez Dominguez și celorlalți generali din stînga dinastică de a lua parte la întrunirile electorale, în care trebuie să se pună candidatura, a făcut cea mai urită impresiune. Cu toată perversitatea moravurilor electorale din Spania, o asemenea măsură nu s'a luat nici odată până acum.

O deputațiune trimisă de lucrătorii scoțianii la dl Gladstone, a înmănat acestuia o adresă, în care se dice: „Sperăm că ve va fi dat să luați măsuri în folosul statului și în special pentru regularea cesiunii irlandeze, fără a primejdui unitatea legislativă a acelor trei regate. Credem de datoră noastră să amintim aceasta, fiindcă partida conservatoare revindică numai pentru dînsa dreptul de a fi apărătoarea unității imperului. Contestăm adversarilor nostri monopolul patriotismului în această direcțiune, fiindcă și noi în Scoția așteptăm cum se cuvine foloasele ce isvorese din unitatea legislativă a acelor trei regate.”

Neînțelegerile iscate între Anglia și China, din cauza pretențiunilor acestei din urmă asupra unei părți din teritoriul birman, sînt pe cale de aplanare. Anglia e dispusă să iee pe seama ei tributul ce regele Birmaniei plătia Chinei, și la rectificarea frontierei să facă guvernului din Peking toate concesionile posibile.

Foița „Tribunei”.

Prietinel meu Vîntură-Țeară.

— Din novelele californiene ale lui Bret Harte. —

(Urmare.)

Sciam acum, că „cei mai frumoși ochi din lume” erau ai unei ființe, care avea cea mai gingașă și mai miloasă inimă din lume, și simțiam, că dreptatea cere, ca să mă pun între această inimă și unul dintre cei mai ordinari pungași din lume.

Nu așteptai dar', ca vre-un servitor să mă anunțe, ci deschisei fără de întârziere ușa și mă apropiai de grupa din cerdac.

Dacă am așteptat, ca prin intervenirea mea dramatică să ating conștiința prietinelui meu Vîntură-Țeară, atunci m'am și desamăgit amarnic. Căci îndată-ce m'a zărit, și-a și manifestat bucuria nemărginită, cădî în genunchi înaintea mea, îmi apucă mîna și se adresă cu avînt retoric către dame:

„Ah! este el, el însuși este, care a venit să mărturisească despre adevărul celor povestite de mine! O, este el însuși, el, care, sînt acum patru săptămîni, când zăceam istovit de moarte pe țărmul mării, m'a ridicat și m'a luat cu dînsul în casa lui! O, el este, cel-ce m'a răzimat în trecerea noastră preste cîmpul năsipos, și atunci, când mă chinuiau frigurile de tremuram

ca frunza de mesteacăn, m'a dat mantia lui, — Dumnezeu să-l binecuvînteze pentru aceasta! — și m'a zis: „Eată-l, Dionisie, învîlue-te în el, căci altfel aburirea rece a mării te-ar omorî”. — Ah! priviți-l, priviți-l, domnișoarelor! Priviți, ce față blîndă și miloasă, — cum i-se roșesc obraji, — întocmai ca la d-voastre, domnișoarelor. Ah! priviți. — Sînt sigur, că în clipa aceasta o va tăgădui, — binecuvîntarea lui Dumnezeu să fie pe toți pașii lui. Priviți-l, domnișoarelor! Ah! ce păreche minunată ați fi amîndoi! (Miserabilul scia prea bine, că sînt căsătorit.) Ah, domnișoară, dacă l'ai vedea, cum zugrăvesce și noapte cu mîna lui îndemnatică, — dacă l'ai pute vedea, cum l'am vădut eu, de, că ați fi mîndră de el.”

El se opri obosit. Eram atât de uimit, încât nu puteam găsi cuvinte și perdusem cu deservire din mintea mea acuzarea grozavă, pe care la intrarea mea eram gata să i-o arunc în față. Și când „cei mai frumoși ochi din lume” se îndreptară recunoscători spre mine, — atunci . .

Rămăsei cu toate aceste pe din destul consecuent cu principiile mele, ca să rog damele să se retragă, lăsându-mi mie sarcina de a cerceta cazul prietinelui meu Vîntură-Țeară și de a-i da ajutorul, de care va fi avînd trebuință. (Mai târziu aflai însă, că pungașul le făcuse pungile cu trei și jumătate dolari mai ușoare.

După-ce ușa se închise în dosul damelor, mă întorsei spre el:

„Tu, pungaș netrebnic ce ești!”

„Ah, domnule căpitan, d-ta nu îmi vei refusa mie un atestat bun, după-ce eu îți dedui d-tale unul atât de bun. Sînte Doamne, să fi vădut d-ta privirea, pe care i-a aruncat-o copila cea frumuseică. Hm! dacă mie m'ar fi aruncat o copilă tinăreă o astfel de privire precând frigurile nu-mi luaseră încă pofa de viață și precând, ca om tinăr, căștigam la cărmidărie câte opt dolari pe săptămână!”

„Pare-mi-se, — îi tăiai eu vorba, — că un dolar ar fi mai frumos premiu pentru poavea ce ai spus-o, și fiindcă eu în timp de douăzeci și patru de ciasuri trebuie să dau pe față toată ticăloșia ta, cred că ai face mai bine, dacă te-ai căra de pe aici la Milwaukee, la New-York ori la Louisiana!”

Grăind aceste, îi dedui un dolar.

„M'ai înțeles: nu vreau să-ți mai ved mutra.”

„Nu o s'o mai vezi nici odată, domnule căpitan.”

Și în adevăr nici n'am mai vădut-o.

(Finea va urma.)

Elena Teodorini în București.

Dacă vre-un străin ar fi trecut ieri seară pe dinaintea teatrului — scrie „Voința Națională” — ar fi fost uimit de mul-

țimea trăsurilor, cari se grămădau pe acea piață; dela boulevard până la Fialkowsky un șir lung de trăsuri, visitii strigau, sergenții cu mare greutate țineau ordinea; ce era oare? . . . ce fenomen atrăsese atîta public la teatrul nostru? Era Elena Teodorini. Era una din cele mai mari artiste ale timpului, era diva iubită a Spaniolilor și a Italianilor; dar' ce e mai mult: era ea Româncă! . . . Tot Bucureștii chiar multe persoane din Craiova veniseră să asculte pe această artistă, care revoluționase jumătate din Europa și America prin farmecul vocii sale. Sala era plină de un public ales, toți așteptau cu nerăbdare momentul suprem . . . ridicarea cortinei. . . Opt . . . inimile încep a bate, căci ori-cum, era vorba de sancțiunea unei mari artiste în țeara ei chiar. 8 jumătate . . . cortina se ridică, Teodorina apare; salve de aplause o salută; foarte mișcată, diva mulțimesce, dar' publicul, îndată captivat de întregul farmec ce răspândește persoana ei, urmează aplaudând-o . . . Îmi spuse ea mai în urmă, că a avut ovațiuni mari în alte țeri, suverani, cari sculându-se în picioare o aplaudau și strigau numele ei . . . nici odată însă aplause n'au fost mai dulci pentru mine, dice ea, ca acelea ce am primit aseară. În sfîrșit lumea se potolesce și opera începe. Deși grozav de emoționată primele note ale iubitei noastre dive au fost ca o revelațiune.

O voce, care te mîngăie, te transportă în regiuni necunoscute . . . caldă, vibrantă, de o

Convențiunea comercială cu România.

„Neue freie Presse“ dela 20 l. c. n. scrie:

Una dintre cele mai neamănave probleme ale șefului de secțiune de Pusswald, căruia i-s-a încredințat conducerea ministerului de comerț, va consista în a începe cât se poate mai curând negocierile de convenție cu România. Convențiunea în vigoare expiră cu sfârșitul lui Maiu și nu se opune nici decât intereselor austriace dacă dăm expresiune faptului cunoscut, că monarchia trebuie să pună cel mai mare preț pe reînnoirea convențiunii. Că însă și România are destule motive de a dori o relațiune de convenție cu Austria, reese din datele listelor de comerț. Conform acestor liste importul României în Austria n'a fost în anul 1884 mai puțin decât pentru 33'4 milioane floreni, precând exportul austriac către România a fost mai însemnat și s'a urcat la 45'4 milioane. Valoarea importului României în Austria s'a urcat singur în materii brute la nu mai puțin decât 31'3 milioane floreni, din care 22'3 milioane floreni se vin pe bucate, 2'3 milioane floreni pe vite de belit și 3'7 milioane floreni pe lână. Considerând aceste cifre, se poate cuprinde importanța ce o posedă terenul comercial austriac pentru România în un timp, când tocmai depunerea materiilor brute e împreunată în cele mai multe state cu greutăți enorme. Dar' totuși în România s'a produs o agitațiune viuă în contra reînnoirii convenției cu Austria, și nu se poate nega, că politica comercială a monarchiei noastre poartă în parte vina la producerea acestei mișcări. România are îngrijiri îndreptățite, că în noua convențiune Austria îi va detrage favorul pentru importul de bucate, favor ce s'a stipulat în convenția din vigoare. Deja deputații din Galiția inundă în această direcție guvernul; s'a făcut deja în această direcție o interpelare în parlament și e întrebarea, dacă ministerul austriac va posedea destulă energie de a se opune acestui curent. Cea mai puternică amărăciune s'a produs însă în România prin tractarea în cesiunea importului de vite. Încă înainte cu cinci ani a transportat România în Austria nu mai puțin decât șeptespredece mii de vite; din contră în anul 1883 s'au trecut peste granițele României în Austria numai șese boi, în anul 1884 numai un bou, care într'adevăr a meritat ca să ajungă la o importanță comercială-politică. Astfel le-a succes tendențelor agraricilor nostri a aduce în opoziție acută în contra Austriei un teritor comercial, în care noi în faptă am exportat fabricate în valoare nu mai puțin decât de 33'8 milioane floreni, și a provoca pericolul de a perde și acest tirg.

Și pericolul nu e neînsemnat! Cultura, care atinge toată lumea, s'a extins și asupra României. Se tinde a se cultiva cu toată puterea o industrie indigenă în o țeară, a cărei producțiune agricolă se află încă în primele începuturi ale desvoltării, unde despre cerințele moderne ale agronomiei abia există o idee; s'a construit cu totul după monstra Austriei un tarif autonom, care conține vămile de bătaia cele mai ridicole și adeseori și poziții, care îngreunează importul până la o sută procente ale valorii. S'a prezentat camerei o lege, care statorește pentru industria indigenă premii atât de mari, care ar ruina cu totul România în privința financiară, dacă această

lege ar intra în vigoare. Cu toate aceste, durere, există teamă, că guvernul României are cuget serios cu amenințarea lui. Ministrul de externe, dl Ferechide, a fost interpelat de curând în parlament asupra stadiului negocierilor și a răspuns: „Nu e adevărat că s'au început cu Austria purparleuri pentru o înțelegere privitor la tractatul de comerț. Unicul punct, care stă de present în discușiune, se rapoartă la locul unde au să se țină negocierile. Guvernul are intențiunea de a aplica tariful autonom statelor, cu care nu există sau au expirat tractatele. Ministerul dorește totuși, ca pentru timpul negocierilor să i-se lase libertatea acțiunii. . . .“ Deja acest limbajiu încă dovedește, că Pusswald are toate motivele, de a clarifica situațiunea cât se poate mai curând. Austria trebuie să știe dacă trebuie să se armeze pentru un răboiu vamal politic cu România, sau dacă există vre-un prospect de a ajunge la pace cu acest stat învecinat. Dacă în România sunt în contra unui provisoriu și se pune preț pe aceea de a începe negocierile definitive de îndată, atunci monarchia noastră nu are motiv de a nu satisface acestei dorințe. Da, ori-cât de nebunească se fie ținuta șovinistilor români, trebuie de altă parte să se accentueze cu toată hotărârea, că ar fi chiar o orbire, dacă guvernul austriac nu ar apleja situațiunea grea a cabinetului român, dacă nu ar fi prevenitor dorințelor României privitoare la importul de bucate și vite, dacă nu ar face totul de a scuti rapoartele către România de o turburare prin o înțelegere economică și de a păstra pentru industria noastră acest teritor de deposit. Unde să se afle între împregiurările de astăzi un teritor pentru aceea? Noi credem, că sistemul vamal protecționist a jignit-o destul de greu pe Austria și o politică de represalii nu vatămă mai puțin pe acela, care o aplică, decât pe acela, contra căruia se aplică.

În România se vor cugeta mult înainte de a se hotărî pentru o politică vamală, care ar însemna răboiu. Austria a fost primul stat, care a încheiat cu România suzerană o convenție comercială; ea a pășit la conferența din Berlin pentru independența acestui stat, și se nu se uite în București astăzi că convențiunea existentă reprezintă cel mai mare succes politic al lui Carol, atunci principe. Afară de aceasta există motive hotărâtoare pentru cedarea din partea guvernului României. În această luptă economică n'ar ave a face singur cu Austria. România s'a îndușmănit deja cu Franța, tariful autonom o amenință și pe Rusia și e foarte periculos pentru un stat european mijlociu, de a-și înstrăina simpatiile tuturor puterilor în un moment, când pe toată ținuta pot să vină în discuțiune și interesele României în urma complicațiunilor din Orient. Noi cuprindem indispozițiile din parlamentul din București, dovedește că se lucră cu totul pe dos prin tendențele agrare, dacă în România prețul cărnii a scăzut așa de tare, încât punctul se vinde abia cu 10 cr., precând în toate celelalte țeri se plâng oamenii în contra scumpirii acestui articol de nutrire. E totuși de datorința cabinetului de a pune stavilă șovinismului. De ce folos ar fi a exclude produsele austriace, când de altă parte convenția cu Germania expiră abia peste șese ani? Românii nu i-ar ajunge scopul de a-și cultiva o industrie indigenă, deoarece această convențiune posedă în parte tarifuluri cu mult mai

inferioare decât aceea cu Austria, și se poate anevoiă presupune, ca ura în contra statului nostru să meargă așa departe, încât să li-se în-sufle Românilor dorința de a contrage fabricate germane în loc de fabricate austriace. În un răboiu economic cu cele mai multe puteri mari, România ar trebui să sucumbe, fără a-și fi putut închide de tot granițele sale înainte de expirarea convenției comerciale cu Germania, și rezultatul acestei lupte ar fi numai ruina financiar și economic al unei țeri, care e îndreptățită la cele mai frumoase speranțe.

Rămâne totul în ținuta înțeleaptă și prudentă a cabinetului Brătianu. Ministrul-president n'a fost cu totul străin mișcării actuale în contra Austriei, dar' el va ști, că astăzi au intrat în aceea elemente, al căror zel nu e produs numai de motive economice, că aci se valorează oameni, care urmăresc și scopuri politice, ce provoacă un pericol foarte mare pentru România. Chiar și această împregiurare ar trebui să-l silească pe cabinetul Brătianu la cea mai mare precauțiune. România are plângeri îndreptățite în contra Austriei și fiecare amic al industriei și comerțului trebuie să dorească, ca să se țină seamă de acele. E timpul suprem, ca în sfârșit să se rupă cu sistemul orbitului protecționism vamal și să se recunoască, că fiecare atac produce și o defensivă, că excluderea de vite și cereale îi lasă fără pâne pe lucrătorii, cari sânt ocupați cu producerea de zăhar, materii de lână sau vestiminte. Alianța între protecționistii agrari și industriali nu se poate susține; o dovadă pentru aceasta e îngrijirea produsă în cercurile extinse ale populațiunii prin cearta cu România. Se tractează despre păstrarea unui export de aproape patruzeci-și-șese milioane floreni, o cifră însemnată în un timp, când toate porțile exportului sânt închise. Se tractează de păstrarea raporturilor amicale față cu România, de păstrarea simpatiilor unei națiuni, care formează o stavilă în contra potopului slav. Soarta a dispus, ca dl Pusswald să-și poată face memorabil provisorul, ce e împreunat cu numele seu. Sperăm că se va avânta până la înălțimea problemei sale. —

Corespondență particulară a „Tribunei“.

Din Câmpia Transilvaniei, 19 Martie 1886.

(Cestiunea bibliotecii din Câmpie.) Din toate părțile locuite de Români se scriu diarelor noastre tot felul de corespondențe, despre suferințele și necazurile ce le îndură Românii, se scriu apeluri despre înființarea deosebitelor institute, de societăți de lectură, de biblioteci etc.; Câmpia Transilvaniei însă, după cât știu eu din prețuitul diar „Tribuna“ dela începutul anului 1886, n'a dat nici un semn de viață, de durere, nu doar' că Câmpenii ar fi mai fericiți, și scutiți de apăsările și nedreptățile ce le îndură Românii din alte părți, nu, căci aceluiasi arbitriu, acelorași nedreptăți și acelorași asupriri sânt expuși și dinșii.

Prin aceasta nu voiesc a descrie starea Câmpiei, — care numai favorabilă nu o pot numi — necăzurile, asupririle și suferințele Câmpenilor, nu voiesc a face apel pentru înființarea vre-unui institut, societăți sau biblioteci, ci pur și simplu voiesc a face numai o inocentă întrebare.

În anul expirat 1885 a apărut în „Gazeta

Transilv.“ Nr. 36 o corespondență din „Câmpie“ cu datul 22 Februarie, în care corespondentul scrie despre înființarea unei biblioteci în Câmpie, un lucru pe cât de bun și folositor, pe atât de măreț și sublim, căci mai în toate părțile sânt societăți de lectură, biblioteci, numai Câmpia noastră e lipsită de atari, ca și cum Câmpenii ar fi cei mai indiferenți față de aceste instituțiuni atât de folositoare. Dar' nu indiferentismul este cauza, căci buba trebuie căutată în alt loc.

Căci dacă și în alte părți s'ar face lucruri ca în Câmpie, de sigur nici pe acolo nu s'ar înființa institute, societăți și biblioteci. Și eată pentru ce:

În anul expirat 1885 s'a făcut începutul pentru înființarea unei biblioteci în Câmpie.

Nu pot decât să laud înflăcăratul zel al dlui colectant.

Este adevărat, că o mulțime din fiii Câmpiei, nu numai inteligenți, ci și din popor o mulțime, și nu numai Români, ci și străini, au contribuit pentru un scop atât de măreț, și după cât știu eu s'a adunat o sumuliță frumoasă.

Dar' durere! pe cât este de lăudat zelul, cu care dl colectant a început, pe atâta este de regretat tăcerea, ce a urmat de atunci. Statutele sânt tot la aprobare! Dl colectant își tot dă rațiociniu acum trecut de un an; cu durere întreabă oamenii, unde sânt și ce s'a făcut cu banii dați pentru bibliotecă? Dar' apoi, cum întreabă și cum răspund străinii, cari au contribuit? Dl colectant tace nu mai voiesc să știe de nime și de nimic.

N'a spus ce s'a ales cu biblioteca și banii adunați! N'a spus, că statutele aprobatu-s'au ori nu! și dacă nu s'au aprobat, ce pași s'au făcut și cum stă lucrul? Rațiociniu despre banii adunați n'a mai dat! nu se știe, că banii pusu-i-a la vre-un institut de economii, sau i-a dat spre vre-un alt scop, sau doar' i-a lăsat să ruginască în pungă?!

Vin deci cu toată sinceritatea a întreba pe această cale pe dl colectant: că ce s'a ales cu biblioteca din Câmpie? Statutele aprobatu-s'au ori nu? Să mai sperăm la înființarea sus-numitei biblioteci, sau să-i cântăm vecinica pomenire? Banii cari i-a adunat, unde sânt? ce s'au făcut? Rațiociniu după-cum a promis, de ce n'a dat?

Binevoască dl colectant din Câmpie a depărta dela d-sa suspiciunea cea grea, care zace asupra d-sale, precum și neîncrederea, ce s'a stîrnit în fiii Câmpiei față de ori-ce colectanți. Binevoască dl colectat sau altcineva a mai face colecte spre astfel de scopuri și a apela și la Câmpenii și la aceia, cari au contribuit la „bibliotecă“ să vîd ce răspuns va căpeta?! Ce ție străinii, cari au contribuit? aceea o las, căci ori-și-cine își poate închipui, că în împregiurările de acum ce pot să ție? Nu ne auzim noi destule batjocuri și defaimări, denunțări și scornituri dela străini — să ne mai auzim și de aceste?

Eacă așa stăm în Câmpie cu biblioteca și banii adunați spre scopul ei. Pe basa aceasta ori-și-cine poate face colecte spre ori-și-ce scop, și după-ce va aduna banii, să arete celor cari au contribuit călcăiele, ear' acestia au să tacă.

Apelez la caracterul și onoarea dlui colectant și-l rog să ne lumineze, cum stăm cu biblioteci și banii cari i-a adunat, unde sânt? ca la un cas de nereușire cu biblioteca, să se dee spre un alt scop, care l-ar afla mai acomodat cei cari au contribuit!

Un Câmpian.

întindere excepțională, fără vre-o slăbiciune; nisece note base splendide, ai crede - o mezo-soprana și pe urmă îndată, note acute, dulci, limpe și de o putere ce te uimesce. Un medium pur, susținut, o vocalizațiune perfectă, o agilitate imensă, eată comorile vocii marelui artiste ce am admirat aseară.

Se ție, că Românii nu sânt artisti . . . eu voi ție: nu știu dacă sânt mulți Români artisti, dar' când dinșii se pun pe artă, apoi nu fac lucrul pe jumătate . . . Elena Teodorini confirmă ceea-ce ție . . . Ea nu e numai cântăreață de prima ordine, e artistă dramatică în toată puterea cuvântului . . . Grandedame mai antăiu de toate, joacă cu o pasiune, care își scoate lacrimi din ochi . . . În actul antăiu a fost de o cochetărie încântătoare, sobră de gesturi, grațioasă. Gestul, când aruncă foile de camelie în aer rîdînd, e o inovațiune, căci de obicei aci este un joc de evantaliu, dar' . . . foarte învechit; acest gest e minunat; înțelegi tot ce se petrece în acel cap de curtesană . . . cum își ride de amor!

Finalul actului antăiu e mai presus de ori-ce critică. Peana refușă de a mai urma gândul; nu cunosc cuvinte destul de puternice pentru a suprima ceea-ce simț.

Notele curg ca mărgăritarele, note base, note înalte, note de medium, perfecte ca puritate, intonație. Pasiunea, cu care cântă, te sdro-

besce, căci cu dînsa nu ascultă pe artistă cîntînd rolul Violetei, cu Teodorini trăiesci, suferi, iubesci, plîngi cu Violeta. Cortina cade, publicul de astădată aplaudă, dar' aci nu mai aplaudă pe Româncă, care a ilustrat numele țerii sale la străini, acum aplaudă pe artista cea mare, artista care, fie Româncă, fie străină, l'a făcut să uite lumea pentru un moment, pe artistă, care prin vocea ei de aur îți umple sufletul de simțiri necunoscute. . . Cortina se ridică, Teodorini apare; flori, cununii se aruncă la picioarele divei; (publicul e cuprins de delir, unii au lacrimi în ochi. . . dînsa suride, mulțumesc. . . peptul însă i-se bate. . . . În țeara ei. . . în țeara unde al fost atât de rău primită altădată, acum e recunoscută în sfârșit de artistă mare. . . Actul al II-lea, care se petrece la țeară, e după mine actul cel mai frumos. Tatăl vine, și cere Violetei, să renunțe la amorul lui Alfred. . . sacrificiul e mai presus de puterea omenească, căci Violeta iubesc pe Alfred cu un amor nebun. . . dar' dînsa primesc în cele din urmă. . . Aci cântul Teodorinei ajunge la sublim. *Conosc il sacrificio; si non sapete*, precum și toate ariile din acest act, au fost cîntate cu o măiestrie uimitoare. Teodorini are note, care-ți rup inima de durere; pasiunea sdrobotitoare, cu care a ție aceste arii, e stranie. Tot acest act a fost sublim. Când vine Alfredo, cântul și jocul acestei artiste ajunge la culmea perfecțiunii; când își ia adio dela Al-

fredo, dă o notă înaltă de o putere imensă; dar' ce e uimitor, pune o pasiune pe această notă, care te înmărmuresce, căci a da un țipet pe un *si* sau *do* se poate, dar' a exprima o durere imensă pe o notă astfel, e colosal. Aci jocul artei e splendid. Când dînsa era să plece și nu vrea să spună lui Alfredo, că-l părăsește pentru totdeauna, inima, amorul ei și voința de a-și ține promisiunea către tatăl, sânt aci în luptă. . . . Pleacă, voind să rîdă; ajunge la ușă și când voiesc a pași, amorul se revoltă, nebună de iubire și de durere se repede în brațele lui Alfred, care nu înțelege ce se petrece . . . dar' aceasta nu este, decât o slăbiciune trecătoare. . . se smulge din brațele amantului ei . . . aleargă spre ușă și de acolo plîngînd îi dă ultimul adio și fuge sdrobotită. Această scenă a fost jucată și cântată de Teodorina. Aceasta e de ajuns. Ca cînt și ca joc, mintea mea nu-și închipuiesc ceva mai sublim. Publicul a bisat scena. . . În sală domnia o tăcere solemnă în tot timpul acestui act. . . aplausele erau inutile, și apoi drama dinaintea ochilor era sfășietoare. Cîntată și jucată de această artistă mare, n'avea nevoie de aplausele noastre; la sfârșitul actului numai, sala a isbucnit în aplause frenetice; de 5 ori rechemată, publicul în delir nu se mai satura de a o aplauda. . .

Actul al 4-lea a fost neapărat earăși un șir de succese pentru diva noastră iubită.

Când, după insultă, spune lui Alfredo *di*

questo cuore l'amor ai sconosciuto, în această arie vocea Teodorinei par'că nu e voce de femeie; pură ca cristalul, suspină aceste cuvinte cu o dulceață și durere nespūsă. . . 'ți-se pare, că ai pute s'o auzi o vieață întreagă, fără să-ți ajungă.

Ce timbru! ce căldură! ce dulceață!!

Mă opresc aci, căci aș scrie mult, dacă aș scrie tot ce simț. Voiu spune în scurt, că actul al IV a fost poate mai perfect, ca celelalte, dacă aceasta ar fi cu puțință: e uimitor! Ce volum imens de voce are; jucând cu atâta pasiune neapărat se obosesc, și cu toate acestea în actul al IV-lea par'că nici nu cântase încă; a avut nisece note, cari te înspăimîntă. . . dar' nu mai voi, și nu mai pot spune nimic, căci repet sublimă! Moartea a fost sfășietoare; fără a fîmpinge realismul până acolo, unde devine oribil, Teodorini moare de adevărata moarte a phtisicilor, ascundînd însă ultimul spasm pe umărul lui Alfredo. Această moarte e mult mai inteligentă, căci e inutil de a face pe public să asiste la ultimele convulsii și spasme ale unei muribunde; astfel nu-și perde poezia. . . te sfășie de durere, dar' nu ești de acolo cu un fior de disgust. . . Termin dar' țiecînd: Onoare Teodorinei. Onoare celei mai mari artiste a timpului.

Cronică.

Archiducele Albrecht va merge în Bosnia pentru a inspecta trupele de acolo.

Din incidentul demisionării baronului Pino. „Nemzet” dela 18 l. c. n. scrie: „Deși presupunem numai bine dela noul ministru provizor de comerț al Austriei, nu putem totuși, din un punct de vedere general și nepreocupat, să negăm, că în cabinetul Taaffe se valorează tot mai mult elementul birocratic, care însă arareori obișnuiesc a sta la înălțimea cerută de cestiunile politice. (?) Conte Taaffe probabil că o face aceasta pentru a-și face posibilă sau cel puțin credibilă și acceptabilă poziția sa mai presus de partide sau mai bine zis poziția sa mijlocitoare între naționalități. Dar' tocmai din aceasta se naște aci în Ungaria în mulți politici serioși îngrijirea, ce crește, că prin aceasta se dau în Austria frânele de stat fără conducere luptei naționale și intereselor particulariste și aceasta e de natură de a slăbi și îngropa legătura, care o leagă pe ceaaltă parte a monarhiei, conducerea ei unitară și politica ei consensuă. Aceasta însă nouă, ca unor aderenți sinceri ai dualismului și ai monarhiei nu ni e indiferentă, prelungă toată neutralitatea față de politica internă a Austriei”. — Durerea țiarului maghiar privește așadar dualismul.

Alegere. În 20 Martie n. s'a ales de medic cercual al cercului sanitar din Băița (comitatul Hunedoarei) dl Dr. Corneliu Moldovan.

Necrolog. Primit astăzi următorul anunț: Subscriși cu inima frântă de durere anunță trecerea din viață a iubitului fiu, respective soț, tată și cumnat *Anania Trombițaș de Betlen*, asesor consistorial ordinar și asesor suplent la consistorul metropolitan, urmată după lungi și grele suferințe aci, la 10/22 Martie 1886 dimineața la 9 oare, în anul 48 al vieții și 6 al fericitei căsătorii. Rămășițele pămîntesci se vor petrece la vecinica odihnă din locuința defunctului, strada Măcelarilor Nr. 5, Mercuri în 12/24 Martie a.c. după amiaza la 4 oare în cimitirul gr.-or. din suburbiul Iosefin. Sibiu, 10/22 Martie 1886. Parteniu Trombițaș de Betlen, protopresbiter gr.-or., tată; Irena Trombițaș născ. Moga de Chieriu, soție; Silviu, Irena, fii; Alexandru Onaciu, jude la tribunal; Eugen Moga, jude la tribunal; Otilia Moga, cumnată.

Ziua de 15 Martie în Pesta. Din Pesta primesc „Neue freie Presse” următoarea telegramă de dtdo 15 l. c. n.: „Cu toată ploia, tinerimea academică dela scoalele superioare de aci a serbat astăzi prin condate și cântare de poezii patriotice maghiare la universitate și pe piața Petőfi ziua izbucnirii *revoluției maghiare dela 1848*. Conduclul era însoțit de mii de oameni. Studenții au trimis la Neapol lui Ludovic Kossuth o depeșă de felicitare, în care se adresează acestuia ca guvernor al Ungariei. Din același îndemn s'au adunat și membrii partidului independent astăzi după amiaza la un banchet, la care a presidat Daniil Irányi și a s'arbitrat prin un toast idealele de drept de stat și politice din 1848. În același spirit au fost ținute celelalte nenumărate toaste ale deputaților din stînga extremă”.

Diplomă de necapacitate la adresa națiunii maghiare. „Aradi Közlöny” de Luni scrie: „Dacă n'ai știut până acum, buna mea națiune maghiară, ai putut afla din un prim-articol de ieri, că guvernul te-a făcut „egoistă, cinică, lipsită de idei și de principii”, că ai devenit cerșitoare, te-ai făcut austriacă, și că toate acestea nu le-a făcut altul, decât Coloman Tisza. Cât ești de cerșitoare și cum îți lipsesc ideile, puterea creatoare: aceasta ai putut-o vedea în mod strălucit cu ocaziunea închiderii expoziției

La alt loc „Voința națională” adaugă: În fine, după nisce preliminări mai laborioase decât acele ale conferinței s'arbo-bulgare, am putut auzi Vineri seara pe marea noastră cântăreață, d-șoara Elena Theodorini. Curiositatea publicului ținută așa de mult în suspens de o direcție puțin dibace a fost pe deplin satisfăcută. Succesul s'a desinat mare și strălucit mai ales că previghețoarea noastră română vine tot în acel rol imediat după Adelina Patti.

D-șoara Elena Theodorini a putut susține comparația. D-sa e un soare, care se urcă, Patti e un soare care apune. D-șoara Theodorini a trebuit să cânte un rol, care nu e în repertoriul seu. La noi nefind știute decât trei opere, vrînd nevrînd, o cântăreață n're mijloc să aleagă. Vocea d-șoarei Theodorini e superbă, de o întindere nespūsă, mergînd dela nota cea mai basă a unei mezo soprano, urcându-se la cea mai acută a unei soprano absolute, cu un medium din cele mai perfecte, toate notele fiind clare și pure ca cristalul. Tot glasul ese din piept franc și de o căldură plină de tinerete. Timbrul e agreabil și de o vibrațiune metalică, care probează o bună calitate. Fiecare notă, cum ăice Francezul, „porte”.

Vocalizațiunea e de o agilitate de mirat. D-șoara Theodorini se joacă cu trilarile ca jonglorii cu bilele. Trecerea dela un ton la altul e făcută cu o măiestrie, care denotă scoala cea mare. Pentru d-sa nu e nici o dificultate.

regnicolare din anul trecut. Națiunea, care pune la cale din puterea propriei o astfel de expoziție, aceea nu mai încapă îndoeală, că e cerșitoare, aceea n'are idei. Prelungă o astfel de logică nu e mirare, că pe ăi ce merge tot mai mulți întore spatele fabricilor de frase fericitoare pentru popor. Nici poporul nu e atât de bădăran, precum îl cred proprietarii fabricatori ai patriotismului maghiar reg. concesionat”.

Epidemia de tyfus grasează în Buda-pesta cu deosebire în aresturi.

Numire. La direcția bunurilor fondului religionar gr.-or. din Bucovina a fost numit adjunct dl Alexandru Isecescu, fost asistent la aceeași direcție.

Guvernul țerii din Dalmatia a ordonat, ca pe sigilele oficiale ale judecătorilor, să se graveze și o inscripție croată prelîngă cea italiană. În Zara acest ordin a fost executat deja.

Proclamarea regatului în România se va serba la 26 n. l. c. în București prin un Te-Deum.

Vieța socială la București. „Românul” vorbind despre viața socială din săptămîna trecută, scrie: Carnavalul după spusele calendarului trebuia să sfîrșească la 23 Februarie. O curată presupunere. El continuă mai viu și mai sgomotos în post. Lumea impacientă n'a avut răbdare să aștepte să treacă măcar antia săptămîna, în care Prea S. S. Metropolitanul a decretat repausul. D-na Maria Șuțu și-a deschis salonul în folosul săracilor printr'o serată oboie, unde s'a dănat până la ziua, pentru cei care sînt în miserie. Cercul era foarte restrîns, dar' în calitate foarte ales.

Sămbătă viorile au resunat toată noaptea la legațiunea otomană. Balul a fost splendid și în acest cadru aurit Mahomet chiar ar fi putut se-și găsească paradisul. Ospelul era mobilat cu mare lux; tapete și mobile orientale. Un adevărat seraiu, care își lua ochii ear' avînd cadane pe cele mai frumoase femei din București. Un bufet copios făcut de dl Capșa era lîngă salon și permitea des dănuitorilor să vină să iee puteri. La 2 oare a fost servit supeul. Imediat după această cină a început cotilionul, care a fost condus cu artă de d-nii Miesescu și A. Marghiloman; figuri nouă și frumoase. Căvalerii și doamnele au primit numerease suveniruri. Era ziua, când a început plecarea.

Februarie ne lăsase cu soare. Martie s'a posomorit și se arată cu babe sbărcite. Ulița e tristă și murdară.

Duminecă s'a dat un prînz mare la legațiunea Italiei, douăzeci și patru de tacămuri. Oaspeții dlui ministru al Italiei și ai d-nei comitese Tornelli erau corpu diplomatice: ministrii nostri cu doamnele lor, dl primar și casa militară a regelui.

Seara ca după obicei primire la d-na Elena Oteleșanu. La teatrul național prima aparițiune a d-nei Zoe Crisenghi în Margareta din Faust. Succes mare. Sala e splendidă. Logele strălucesc ca nisce imense cutii de giuvaere, printre care se vede d-na Sofia Cornea în alb, pe cap o mantilă de dantelă spaniolă, d-na colonel Bengescu, d-na Maria Mavrocordat, d-na Teodor Aman, d-na Lupescu, d-na Dimitrie Giani, cu d-ra Iratropolo, d-nele Elena Ferichide, Rioșanu, Mareș, Ioan Marghiloman, C. Aman, Misir, Populeanu, Măldărescu, Telemac, Simca Lahovari, Adolfe Cantacuzin, Victoria Catargi, A. Băicoianu, Th. Iconomu, Zoe Solacolu, L. Lecca, Maria Casimir etc. Parterul geme. Tot Bucureșciul cunoscut e în stăle. După fiecare act d-na Zoe Crisenghi e rechemată și acoperită cu flori. Tîneră cântăreață conduce vocea cu multă măiestrie.

La teatru Orfeu debutul trupe de comedie a dlui Ionescu. Multă lume. Spectacolul e variat. E pentru toate gusturile.

Juna artistă atacă de frunte barierele musicale, le sare ca acei frumoși cai de curse surînd și fără nici o teamă fiind sigură de ea. Filarea notelor e condusă cu atîta dibăcie, în cât imediat recunosti o cântăreață, care scie tradițiile vechi și frumoasei scoli reprezentată de cea din urmă cântăreață, d-na Alboni, cu care d-șoara Theodorini are multă asemănare.

Întrearea pe scenă a Violetei Valery a fost salutată de aplause frenetice. Brindisul cîntat cu o agilitate nespūsă și romanța „Folia”, detaliată cu mare fineț, au transportat toată sala. Cortina a cădut sub o ploaie de flori și de coroane. D-șoara Theodorini a fost rechemată într'una de public în delir. Actul al II-lea, „idyla amoroasă”, a probat suplețea talentului artistei. Duetul între d-sa și tatăl lui Alfredo a fost cîntat cu pasiune și cu lacrimi. Scena plecării, unde Violeta părăsește pe amantul seu, triumful d-nei Patti, a fost bisată, și d-șoara Theodorini a trebuit să reînceapă acel frumos joc de scenă. Succesul merge tot crescînd. Scena insultei din actul al III-lea a produs efectul cel obișnuit. Earăși ovațiuni și flori. Actul al IV-lea, agonia Violetei, cîntată și jucată cu o artă admirabilă, a emoționat toată sala. Moartea a fost de o realitate îngrozitoare. Un cuvînt eșia din toate gurile: „Sublim”.

D-șoara Elena Theodorini, ca toate artistile mari, e foarte elegantă. Cele patru toalete ce poartă în piesă sînt frumoase și bogate.

Luni ziua primire la d-na Elena Ferichide și la d-na Olimpia Lahovari. Mare defileu al eleganței. Bufet, stăpîna de casă și lume din cea mai aleasă. Seara la teatrul național a fost mare s'erbare pentru Ateneu. Maiestatea Sa Regina a asistat la zcel frumos spectacol. Mare succes pentru tablouri vii mai ales pentru „Virful cu dor” și barca venețiană, unde d-nele Alexeanu, Socec și Șuțu în costume de patriciane venețiane au făcut mare efect. Dna D. Ionescu, care închipuia pe principesa Maria Ghica, purta un frumos și bogat costum de d-na română. Pianul cu d-na Elena Bibescu și dl Micheru cu vioara a făcut furori în partea musicală. Piese una în franțuzesce: un domn, care arde o damă, și Nino în romănesce foarte bine jucate de artiști și de lume au fost foarte mult gustate. S'erbarea s'a terminat printr'o apoteosă, unde erau grupați în pose plastice toate doamnele și toți domnii, cari au jucat în acea seară. Cred că loteria Ateneului, noua filoxeră a pungilor noastre, se va sfîrși. După spectacol a fost un mare supeu la d-na G. Cantacuzino, la care au luat parte mai toți artiștii din s'erbare și mulți invitați.

Varietăți.

(Statistica Iesuiților.) Autoritatea supremă a Iesuiților a publicat ădilele aceste nisce interesante date statistice asupra călugărilor Iesuiți. După aceste date ordinul monachal al iesuiților există de 350 ani. Dela înființarea lui și până astăzi acești călugări au dat din sînul lor 248 sfinți, 1500 martiri, 13 popi, 60 cardinali, 400 metropoliti și episcopi și 6000 publicisti. Ordinul are astăzi 2500 de misionari. Cărțile publicate de Iesuiți se urcă la mai multe milioane de exemplare.

(Impresiunile unui bolnav de turbare.) Dl Barru, cafegiu din Grenoble, a fost mușcat de un căne, căruia făcîndu-i-se autopsie, s'a constatat, că a fost turbat.

Încredător în știința doctorului Pasteur, s'a dus la Paris și eacă ce ăice despre tratamentul seu într'o scrisoare adresată țiarului „Le Republicain d'Isère” și care s'ar pute intitulă Impresiunile unui turbat.

Mă dusei în laboratorul din strada Ulm, la oarele 11 dimineața. Exactitatea este obligătoare. Ne aflam într'o sală comună, treideci și doi de bolnavi și v'asigur, că spectacolul tuturor acestor fisionomii, al căror moral era foarte afectat, n'avea nimic îmbucurător.

Aci erau oameni din toate țările, bogați și săraci, țereni și orașeni, și mai cu seamă două june iaponeze. Dar', v'ă puteți lesne închipui, că nime nici nu se gîndia să vorbească; fiecare își aștepta rîndul și era cu totul nerăbdător până a doua zi la aceeași oară. Cățiva bolnavi aveau nisce mușcături îngrozitoare; dar' eficacitatea tratamentului este astfel, încât am putut să constat însumi în fiecare ăi o îmbunătățire simțitoare în starea pacienților.

Deși eram cel din urmă înscris, fusesi însă chemat cel dintăiu, căci dl Pasteur crede cu drept cuvînt, că trebuie a se ocupa de cei cari sosesce și a nu lăsa ca rîul să se agraveze. Întrau într'un cabinet a d-hoc unde găsii pe doctorul Pasteur. Înaintea doctorului erau aședate în serii de dece, atâtea serii, căți erau și bolnavi, nisce mici sticlute conținînd dosa de virus rabic, ce trebuia a se inocula în fiecare ăi. Doctorul luă cu o seringă Pravaz conținutul din primul recipient al seriei mele și nu-l inoculă în deșert.

Operațiunea fî repede făcută, înțepătura instrumentului abia îmi pricinui o mică durere; dar' trebuie să declar, că virusul mă făcu îndată să simț efectele sale.

A trebuit deci să fac în fiecare ăi, în timp de dece zile, acest mic exercițiu. Doctorul îmi practică alternativ o inoculațiune, atît în partea stîngă, cît și în partea dreaptă, coborîndu-se progresiv spre buric în formă de V. Cele două înțepături din urmă se fac de ambele părți ale bu-

Actul I, o rochie pompadour, mătășă verde smaragd; broșată cu flori mari, trenă imensă acoperită cu camelii; corsagiul, jumătate decoltat, plin cu flori; pe cap, la mâni și la brațe briliante.

Actul II, toaleta foarte poetică, rochie de gaz alb pe un transparent roșu, garnituri de panglice rose și chaudron.

Actul al III, mare toaletă de bal, albastru azuriu deschis, pe un tablîer de dantele, trenă imperială brodată cu camelii de două fețe; corsagiul decoltat, acoperit cu pansele de briliant; la gît un coliet de briliant de mare preț; pe cap o comoară de bijuterie.

Actul al IV, un capot de satin alb, învîlit în dantele și deschis pe o jupă de satin crem cu garnituri și noduri de dantelă.

Alături cu d-șoara Theodorini s'a luptat cu isbîndă dl Gabrielescu, simpatîc nostru tenor, care în toate ocaziile mari face onorurile scenei noastre cu o mare isbîndă. Alături cu Patti a eșit victorios. Dl Gabrielescu, al căru glas se desvoaltă din ăi în ăi, a jucat și cîntat în perfecție rolul lui Alfredo. Musicant consomat, toate feliicitările noastre tînerului tenor.

O mențiune onorabilă d-lui Caieretti, care a ținut bine rolul lui Germont. Corurile au fost bune după obicei.

ricului; aceste înțepături sînt dintre cele mai dureroase și produc o umflătură îndestul de tare.

Dela a cincia inoculațiune, rănile mele, cari urmaseră a mă face să sufer, mai cu seamă rana dela mână, începură a se vindeca și în curînd încetară de a mă mai neliniști. Tocmai în acel moment simții și mai mult efectele tratamentului: devenisem cu adevărat turbat într'un mod artificial; din fericire această stare nu ținîu mult.

După a opta ședință, dl Pasteur m'opri, împreună cu alți bolnavi, pentru a ne fotografia. În urmă, îmi dete, cu portretul meu, și portretul seu, pe care își puse semnatura, rugându-mă să-l păstrez ca suvenir.

Aceasta fî singura plată ce acest om voi să primească dela mine, — și astfel face cu toți bolnavii sei — o suvenir, puțină recunoștință, și atîta tot.

Mulțumită publică.

Cernăuți, 17 Martie 1886.

Biblioteca populară a „Tribunei”, care conține un număr considerabil de povești și istorioare adunate din mijlocul poporului nostru și edarea călindarelor populare, care s'au răspîndit, precum o arată edițiunea reînnoită, într'un mod foarte îmbucurător prin întreagă Transilvania, m'a îndemnat a face între studenții români dela universitatea din Cernăuți o colecție de bani pentru cumpărarea și răspîndirea cărților acestora și prin întreagă Bucovina. Resultatul colectei acesteia a fost foarte îmbucurător. Suma totală, care am strîns-o, a ajuns până la 53 fl. 10 cr., o sumă destul de mare, dacă se consideră, că e culeasă numai între studenți. Pentru banii acestia am procurat dela „Institutul tipografic” din Sibiu 100 exemplare din „Călindarul poporului” și preste 700 din „Biblioteca populară a „Tribunei”, cari cărți earăși parte s'au trimis, parte s'au împărțit prin studenții mai în fiecare sat român din Bucovina între sâtenii cunosători de carte. — Studenții, cari au binevoit a contribui pentru scopul acesta, sînt următorii: Traian Bădescu, st. teol. 2 fl.; Nicolae Băndu, st. iur. 1 fl.; Adrian Boca, st. teol. 50 cr.; Ioan Buccheschi, st. teol. 50 cr.; Teodor Bumbac, st. teol. 50 cr.; Dimitrie Burac, st. teol. 50 cr.; Ioan Dihon, st. teol. 50 cr.; Ilie Dimitrovi, st. iur. 2 fl.; Orest Dljanschi, st. teol. 50 cr.; Ioan Doroftei, st. teol. 50 cr.; Ioan de Galin, st. teol. 50 cr.; Ioan Groza, st. teol. 1 fl.; Tichon Hacman, st. teol. 1 fl.; Georgiu Horga, st. teol. 50 cr.; Cornel Homiucă, st. iur. 1 fl.; Ioan Ianovici, st. teol. 50 cr.; Cristofor Iliuțu, st. teol. 1 fl.; Constantin Latiș, st. teol. 50 cr.; Erast Levescu, st. iur. 1 fl.; Georgiu Luția, st. teol. 50 cr.; Stefan Marian, st. teol. 50 cr.; Georgiu Mihaiescu, st. teol. 1 fl.; Nicolae Mihalciuc, st. teol. 1 fl.; Vasile Mironovici, st. teol. 50 cr.; Victor Mitrofanovici, st. teol. 50 cr.; Ioan Pașcan, st. teol. 1 fl.; Emil Popescu, st. iur. 1 fl.; Policarp Popescu, st. teol. 50 cr.; Nic. Stefan Pop, st. teol. 1 fl.; Dimitrie Popovici, st. fil. 50 cr.; Georgiu Popovici, st. iur. 1 fl.; Ioan Popovici, st. teol. 1 fl.; Teodor Popovici, st. fil. 1 fl.; Nico de Preda, st. fil. 50 cr.; Aurel Procopcean, st. fil. 2 fl.; Traian Puticiu, st. teol. 60 cr.; Samuil Sauciu, st. teol. 50 cr.; Mihai Sîrbul, st. teol. 50 cr.; Nicodim Ștefureac, st. teol. 50 cr.; Constantin Tarnaschi, st. teol. 50 cr.; Victor Zăharovschi, st. teol. 2 fl.; Dimitrie Zopa, st. teol. 50 cr.; Eusebiu Sorocean, st. teol. 50 cr.; Alexandru Danilevici, st. teol. 50 cr.; Vasile Ioachimciuc, st. teol. 1 fl.; Constantin Chiricescu, st. teol. 1 fl.; Mironescu, st. teol. 1 fl.; Ipolit Calinescu, st. iur. 1 fl.; Isaiia Muntean, st. iur. 1 fl.; David Muntean, teol. absolv. 1 fl.; Dr. Dimitrie Onciul, cand. prof. 1 fl.; societatea academică „Junimea” 10 fl.; Max Constantinovici, abiturient 50 cr.; Dimitrie Procopovici, abit. 50 cr.; Mihai Dolinschi, abit. 1 fl.

Binevoii, dle redactor, a le publica numele contribuitorilor acestora, cari au arătat prin aceasta, că posed o voință foarte bună pentru cultivarea poporului nostru și că sînt entusiasmați pentru idea cea măreață, de a aduce acolo lumina binecuvîntătoare, unde secolele trecute au adus întunerecul nepătruns.

Cu deosebită stimă:

Victor Zăharovschi-Zăhareșcu,
stud. teol.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 23 Martie n. Casa deputaților. Desbaterea specială asupra reformei jurisdicțiunilor. La secțiunea IV (Poziția și cercul de activitate al comiților-supremi), Chorin (liberal) propune ștergerea p. b. din § 57, care dă comiților-supremi drept de ingerență la judecătoria. Anton Zichy (liberal) e hotărît pentru extinderea cercului de activitate al comiților-supremi ca a unor reprezentanți ai puterii statului; primesc Ș-ul. Horánszky, polemizînd contra lui Chorin, îl acuză pe acesta de felonie contra opoziției moderate luînd în cestiunea căsătorilor mixte o ținută necorespunzătoare liberalismului.

Londra, 23 Martie n. („Agenția Reuter”) Rusia nu s'a retras din demonstrația navală; ea rămîne în unire cu celelalte puteri în ceea-ce privește acțiunea contra Greciei.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Economic.**Prețul cerealelor dela 1881—85.**

Reproducem după „Neue freie Presse“ următorul articol de un interes netăgăduit:

Cu anul 1885 se încheie o perioadă cincinală cu deosebită însemnatate în istoria prețurilor cerealelor. Intervalul dela 1881—85 marchează o perioadă de scădere a prețurilor, care nici până azi nu s'a terminat. Legătura intimă ce există în viața popoarelor între prețurile cerealelor și cele mai importante fenomene economice și sociale, ne îndreptățește să ne oprim un moment asupra ultimei cristalizări a prețului cerealelor și să căutăm importanța ei. Pentru aceasta vom urmări cursul prețurilor numai în Anglia, Austria și Ungaria, pentru a nu îngreuna un șir obositor de cifre.

În Anglia, prețurile grâului, orzului și ovăsului, în anii 1881—85, au oscilat astfel (socoteala în șilingi și pence pe quarter imperial):

	Grâu	orz	ovăs
1881	45.4	31.11	21.9
1882	45.1	31.2	21.10
1883	41.7	31.10	21.5
1884	35.8	30.8	20.3
1885	32.10	30.1	20.7

Scăderea prețului e mică la orz și ovăs, ear' la grâu, între 1885 și 1881, scăderea e de 27.7 la sută. Depresiunea prețului în 1884 încă nu e cea mai mare; în 1885 prețul grâului cade la 32.10 și la sfârșitul anului se coboară chiar la 30.9. Scăderea prețului n'a ajuns deci la sfârșit. Însemnătatea datelor de mai sus reese și mai mult, dacă le cumpărăm cu acele ale deceniilor precedente; avem atunci următorul tablou:

	Grâu	Orz	Ovăs
1851—1860	54.6	34.5	23.9
1861—1870	51.1	36.9	23.7
1871—1880	51.0	37.10	25.3
1871—1875	54.8	39.5	26.3
1876—1880	47.6	36.5	24.3
1881—1885	40.1	31.1	21.1
1885	32.10	30.1	21.2

Prețurile cele mai urcate au fost în perioada 1871—75, ear' cele mai scădute în perioada 1881—85 și în special ale anului din urmă. Prețul grâului a căzut, până la un punct pe care, dela veacul al șapte-spre-zecelea, nu l'a

atins decât prin excepțiune. În veacul nostru prețul cel mai de jos, până la ultima perioadă, a fost de 38.6 (în 1851).

Dacă cumpărăm prețurile din ultimele două perioade cincinale, căpătăm pentru grâu o scădere de 15.6 la sută între prețul din 1885 și acela al perioadei 1876—80.

Să considerăm acum mersul prețurilor în Austria, care în perioada 1881—85 e astfel socoteala în floreni v. a.:

	Grâu	Orz	Ovăs
1881	13.35	10.69	7.56
1882	12.18	10.16	7.50
1883	11.04	10.62	7.12
1884	9.79	10.92	7.62
1885	9.—	9.20	7.20

Din cumpararea acestor date, reese dela prima vedere chiar caracterul internațional al mersului prețurilor. Și pentru Austria constatăm în 1884 o puternică cădere a prețurilor, care urmează în 1885. (Va urma.)

Piața din Făgăraș, 19 Martie. Grâu frumos hectolitra fl. 5.40 până fl. 5.80; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.50; sâcarea fl. 3.— până fl. 3.20; cucuruzul fl. 2.90 până fl. 3.20; ovăsul fl. 1.90 până fl. 2.10; sâcarea de cânepă fl. 5.— până fl. 6.—; sâcarea de in fl. 10.— până fl. 11.—; fasolea fl. 3.— până fl. 4.—; mazerea fl. 6.— până fl. 7.—; lintea fl. 7.— până fl. 8.—; crumpele fl. 1.— până fl. 1.50; mălaiul fl. 6.— până fl. 7.—; sâc brut 100 chile fl. 20.— până fl. 24.—; unsorarea de porc 58—60, slămina 60—80; cânepa fl. 25.— până 28.— Un chilo carne de porc 32 cr.; carne de vită 28 cr.; carne de vițel 32 cr.; carne de mel — cr.; ouă 8 cu 10 cr., chim fl. — până fl. —; lumini turnate de sâc 50 cr. până — cr.

Cursul pieței din Sibiu.

din 23 Martie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.70	vând.	8.75
Lire turcești		11.15		11.25
Imperiali		10.15		10.25
Ruble rusești		1.23		1.25

Bursa de București.

Cota oficială dela 20 Martie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	96.1/2	vând.	97.—
" Rur. conv. (6%)		86.—		86.1/2
Act. de asig. Dacia-Rom.		266.—		267.1/2
Banca națională a României		1085.—		1183.—
Impr. oraș. București		30.—		33.—
Act. de asig. Naționala		—		—
Credit mob. rom.		—		—
Scrisuri fonciare urbane (5%)		82.1/2		82.1/4
Schimb 4 luni		—		34.—
Societ. const.		187.1/2		230.1/2
Aur		15.1/4		16.1/2

Bursa de Budapesta

din 22 Martie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	103.70
" " hârtie " 4%	95.30
" " hârtie " 5%	152.75
Împrumutul căilor ferate ung. (1-a emisiune)	101.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—
Bonuri ale ung.	104.75
" " cu cl. de sortare	104.75
" " bănățene-timșene	104.75
" " cu cl. de sortare	104.75
" " transilvane	104.75
" " croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	121.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.50
Renta de hârtie austriacă	85.50
" " argint austriacă	85.60
" " aur austriacă	114.25
Losurile austr. din 1860	139.50
Acțiunile băncii austro-ungare	875.—
" " de credit ung.	306.50
" " " " austr.	301.—
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	101.—
Galbeni împărătești	5.90
Napoleon-d'ori	9.97
Mărci 100 imp. germane	61.55
Londra 10 Livres sterlingi	125.70

Bursa de Viena

din 22 Martie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	103.55
" " hârtie " 4%	95.20
" " hârtie " 5%	153.—
Împrumutul căilor ferate ung. (1-a emisiune)	100.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—
Bonuri rurale ung.	104.80
" " cu cl. de sortare	104.80
" " bănățene-timșene	104.75
" " cu cl. de sortare	104.75
" " transilvane	104.75
" " croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	121.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.30
Rentă de hârtie austriacă	85.25
" " argint austriacă	85.35
Rentă de aur austriacă	114.30
Losuri austr. din 1860	139.—
Acțiunile băncii austro-ungare	876.—
" " de credit ung.	305.—
" " " " austr.	300.80
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.92
Napoleon-d'ori	9.99
Mărci 100 imp. germane	61.60
Londra 10 Livres sterlingi	125.80

Anunțiu.

Subscrisul m'am decis a întemeia un **Institut tipografic și librărie în Baia-mare.**

Prospectele de reușită cu succesul dorit sînt cele mai favoritoare.

Aș dori să aflu de **soț în această întreprindere** pe un Român, care se posedă următoarele condițiuni:

- Să fie bine deprins în arta tipografiei, să poată fi directorul tehnice stabilimentului.
- Să pună jumătate din suma recerută la instrucțiunea primă a tipografiei.
- Să cunoască perfect limba română. Cea germană și maghiară îi vor fi poate de folos.

Pentru încheierea pactului a se adresa la:

Dr. Vasiliu Lucaciu,

paroh în Sisiesci

u. p. Felsöbánya.

Sisiesci, 6 Martie 1886.

Nota. Retipărirea acestui anunțiu în cinci numeri succesivi ai ziarelor române din monarhia, va fi saldată.

[255] 5—5

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 10 Ianuarie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus
Viena			7.15	3.15	București			7.45		Viena		11.—		Teiuș		11.09	3.56	5.20	Copșa mică		1.24			
Budapesta	6.47	1.45	7.29	6.20	Predeal			12.50		Budapesta	8.05	8.—		Alba-Iulia	11.56	4.27	5.57	Șeica mare		1.11				
Szolnok	11.22	3.51	8.27	9.26	Timiș			1.40		Szolnok	11.02	12.00		Vințul de jos	12.20	4.53		Loamneș		2.32				
P. Ladány	2.20	5.28	8.37	11.40	Brașov	{	—	2.27		Arad	{	3.37	5.55	Șibot	12.25	5.19		Ocna		2.01				
Oradea-mare	{	4.39	6.41	9.37	Feldioara	{	6.22	2.55				4.00	6.05	Orăștia	1.19	5.41		Sibiu		2.44				
Várad-Velence			6.46	9.45	Apatia		7.01	3.38		Glogovaț		4.13	6.19	Simeria (Piski)	1.48	6.08								
Fugyi-Vásárhely				9.59	Ágostonfalva		7.33	4.17		Györök		4.38	6.46	Deva	2.35	6.39								
Mező-Telegd				2.—	Homorod		8.01	4.47		Pauliș		4.51	7.—	Branicica	3.04	7.04								
Rév				2.11			8.45	5.42		Radna-Lipova		5.10	7.23	Ilia	3.36	7.29								
Bratca				10.28	Hășfalău		10.10	7.37		Conop		5.38	7.51	Gurasada	3.50	7.41								
Bucia				12.46	Sighisoara		10.39	8.21		Bérvava		5.57	8.10	Zam	4.25	8.12								
Cucuta				1.48	Elisabetopol		11.19	9.05		Soborșin		6.42	8.58	Soborșin	5.09	8.49								
Huedin				8.31	Medias		11.54	9.43		Zam		7.14	9.28	Bérvava	5.56	9.29								
Stana				9.01	Copșa mică	{	12.12	10.02		Gurasada		7.43	9.56	Conop	6.18	9.49								
Aghirș					Micăsasa	{	12.37	6.—		Ilia		8.01	10.17	Radna-Lipova	6.57	10.23	6.14	Cucerdea		10.00	3.50			
Ghirbău					Blaj		12.56	6.20		Branicica		8.21	10.38	Pauliș	7.12	10.37	6.30	Cheța		10.31	4.21			
Nedeșdu					Crăciunel		6.24	1.45		Deva		8.47	11.05	Györök	7.27	10.52	6.47	Ludoș		10.53	4.43			
					Teiuș		2.34	7.43		Simeria (Piski)		9.40	11.55	Glogovaț	7.56	11.18	7.17	M. Bogat		11.03	4.43			
Cluj	{	12.05	10.01		Aiud		2.55	8.—		Orăștia		10.10	12.24	Arad	8.10	11.32	7.32	Kerelő-Sz.-Pál		12.00	5.46			
Apahida		12.31			Vințul de sus		3.17	8.29		Șibot		10.34	12.53	Szolnok	9.—	12.27		Nireșteu		12.26	6.10			
Ghirș		2.16			Uioara		3.24	8.55		Alba-Iulia	6.59	11.04	1.22	Budapesta	2.39	5.10				12.46	6.30			
Cucerdea		3.32			Cucerdea		3.36	9.04		Teiuș	7.33	11.31	1.40	Viena	6.50	8.16		Oșorheiu	{	1.16	7.43			
Uioara		3.41			Ghirș		4.11	9.32				12.05	2.24			6.05		Reghinul-săs.		3.08	9.35			
Vințul de sus		3.50			Apahida		5.36	10.32		Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)										
Aiud		4.25			Cluj		5.56	12.32		Simeria		11.50	2.33	Petroșeni		6.49	9.33	Reghinul-săs.		4.22	4.00			
Teiuș		5.10			Nedeșdu		6.16	12.59	8.—	Streiu		12.27	3.23	Banița		7.27	10.14	Reghinul-săs.		6.14	5.52			
Crăciunel		5.41			Ghirbău		6.37		8.34	Hațeg		1.19	3.49	Crivadia		8.06	10.54	Oșorheiu		6.34	12.25			
Blaj		6.02			Aghirș		6.53		8.59	Pui		2.10	4.40	Pui		8.50	11.37	Nireșteu		6.55	12.55			
Micăsasa		6.40			Stana		7.08		9.56	Crivadia		2.57	5.28	Hațeg		9.18	12.17	Kerelő-Sz.-Pál		6.55	12.55			
Copșa mică		7.—			Huedin		7.34		10.16	Banița		3.35	6.07	Streiu		10.16	12.58	Kerelő-Sz.-Pál		7.16	1.24			
Medias					Cucuta		7.55	7.14	11.04	Petroșeni		4.04	6.39	Simeria		10.53	1.35	Cipeu-Iernut		7.37	1.54			
Elisabetopol					Bratca		8.37	7.43	12.17	Arad—Timișoara				Timișoara—Arad				M. Bogat		8.07	2.31			
Sighisoara					Rév		8.53		12.47	Arad		6.00	8.18	Timișoara		6.02	5.00	Ludoș		8.21	2.46			
Hășfalău					Mező-Telegd		9.12		1.21	Aradul nou		6.25	8.32	Mercizfalva		6.26	5.56	Cheța		8.38	3.06			
Homorod					Fugyi Vásárhely		9.31	8.22	2.05	Németh-Ságh		6.50	8.51	Orșizfalva		6.40	6.07	Cucerdea		9.07	3.40			
Ágostonfalva					Várad-Velence		9.41	8.48	3.08	Ving		7.19	9.07	Vinga		6.52	6.32							
Apatia							10.06		3.39	Orșizfalva		7.38	9.20	Németh-Ságh		7.06	6.53	Simeria (Piski)						
Feldioara					Oradea-mare	{	10.41	9.13	4.06	Mercizfalva		7.56	9.32	Aradul nou		7.21	7.24	Cerna			7.01			
Brașov					P. Ladány		10.51	9.18	10.37	Timișoara		8.42	10.09	Arad		7.53	7.40	Uniedoara			7.30			
Timiș					Szolnok		12.50	10.38	5.35															
Predeal					Budapesta		3.06	12.14	8.22															
București					Viena		6.00	2.10	10.05															
							3.—	8.—	6.05															

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.